KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave.,Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel./416/ 278-4116.

No.7-8, No.9, Vol.27., září-September 1993.

V polovině července t.r. přistála v Torontě druhá skupina deseti českých a slovenských distojníků, kteří projdou 6timěsíčním výcvikem /hlavně angličtina/ na kanadské vojenské základně Camp Borden. Skupinu vedl pplk. J.Holdřík,na obrázku čtvrtý zleva. První vlevo je representant kanadské armády, který se kolegi na letišti ujal,a první vpravo je vedoucí první skupiny našich,plk.J.Zrzavecký. Výsledky prvních zkoušek svědčí o tom,že si naši v soutěži s mladými distojníky z Polska a Maďarska vedou znamenitě.

Trees are renewable, but forests are not

BY PETER C. NEWMAN

A few seasons ago, I sailed with three friends around Vancouver Island, a 600-mile journey along some of the intertidal world's most wondrous coastline. An unforgettable incident during that voyage was gliding, late one Sunday evening, into a tiny cove past Meares Island on Clayoquot Sound.

We were exhausted from the day's long sail, clutching our mugs of tepid coffee as if they were crusaders' chalices, anxious to drop anchor and be done for the day. I remember standing on the sloop's cabin top, trying to judge depths and distances through the darkness, reaching out to touch my boat's shivering mast with a lover's hand—tenderly, yet loosely, feeling reciprocated confidence. There were birds everywhere, gulls being wafted upward in the nocturnal wind while cormorants flew overhead in long, trailing echelons. The four of us felt as if we had drifted into a cloistered cathedral.

Until the next morning, that is. Dawn revealed that the shores of the cove we had so gently entered in darkness the previous evening, had been clear-cut. Our cathedral had been desecrated. We found ourselves anchored in a barren, ugly place that resembled nothing so much as the cone of a burned-out volcano.

It is from this highly subjective viewpoint that I judge the current controversy about the forestry companies being permitted to cut trees in Clayoquot Sound. They should on no account be allowed to touch a single tree.

This dispute is not, as MacMillan Bloedel Ltd. would have us believe, about cutting old growth to provide wood for the construction industry. This dispute is about values. What kind of society do we want to perpetuate in these northern latitudes? Is the short-term gain of harvesting wood for profit worth interfering massively with the essential function of rain forests in the earth's breathing mechanism? It all depends on your point of view. Like most city-dwellers, I never gave trees a second thought until I moved to British Columbia a dozen years ago.

It was only when I witnessed the devastation of clear-cutting firsthand—it's not like giving the landscape a crew cut; it's more like deliberately devastating it to shoot a First World War film about trench warfare—that I realized what was involved. A tree is not a vertical stick with green fuzz at the top, it's part of a local and regional ecosystem whose value is beyond calculation. The pulp-and-paper firms and their lobbyists maintain that that's a stupid attitude, because trees are a renewable resource. They plant millions of saplings every year and take countless TV pictures of the tiny, perfect plants becoming less tiny, perfect trees to prove it. The B.C. government's compromise of harvesting part of the Clayoquot timber with special harvesting techniques satisfies nobody. It still wrecks the forest, and turns the available trees into the world's most expensive lumber.

They're wrong for one simple but telling reason. Trees are renewable. Forests are not.

It takes literally centuries for bunches of trees to turn themselves into a fully integrated forest. The process involves not just trees, but the quality of the underbrush, natural ponds and the animals that make the forest their habitat. Nature's few original rain forests still remaining on this earth are a precious and highly finite commodity.

B.C. environmentalist Cameron Young has predicted that unless we stop clear-cutting immediately, the Pacific coast's temperate rain forests will disappear by 2010. He estimates that they are now being ravaged at the rate of 26 million cubic metres a year so that within 17 years, the original growth will all be gone. Companies dedicated to cutting these venerable plantations maintain that ancient trees die from natural causes and that they are merely managing the forests. Not so. The forests are being liquidated.

The environmentalists out there on the front lines at Clayoquot are reviled for being radical tree huggers. If defending the ecosystem is judged a radical act, then we're all in deep doo-doo. But, yes, they're tree huggers. And so am I.

There is nothing quite so glorious as hugging one of those first-growth giants that still stand tall in the dwindling pockets of British Columbia's untouched forests. When we sailed to the Queen Charlotte Islands two years after our Clayoquot adventure, I recall being part of a human chain at the edge of an unnamed inlet on the east side of Moresby Island, and it took 17 of us, hands joined, to surround this big mother of a tree. Old timers like that deserve all the hugs they can get. Bill Reid, the great Haida sculptor, caught that feeling when he wrote: "I would like to think that the people who call these bountiful islands their home will have more than nostalgic memories of how it used to be, upon which to build their own vision of the past. I would like to know they can go to at least one sacred place that has not been crushed by the juggernaut of the subduers to create their own myths of a living culture."

Old trees even contain their own music. I remember hanging out with a Vancouver musician named Michael Dunn who shapes guitars out of weathered logs. "You need old growth for the soundboards," he told me, "because the grain is tighter and the chemical composition stronger." He added: "In the ancient forests, trees had to fight for survival under fairly harsh conditions. The newer, commercially grown trees mature under ideal conditions, producing more growth rings, but they don't have the strength, quality or consistency."

Loving forests is very much within the Canadian tradition. The wild land's moods, seasons and weathers were the original chronometers by which we measured our lives. We first laid claim to our citizenship by planting settlements on the shoulders of our shores, the elbows of our rivers and the laps of our mountains— testing nature rather than trying to conquer it.

It has always been the land—which really means its forests—that has anchored our sense of who we are and what we want to become. The shape and growth of our landscape has been the most potent influence on formation of the Canadian character. Let's not flatten it.

IDENTITA ČESKÉ REPUBLIKY

Nedávno jsem četl v novinách v USA o snaze České republiky najít svou identitu v rámci Evropy a světa. Článek se zabýval jménem složeným ze dvou slov a pisatelka se zmínila o snaze najít kratší jméno pro Čechy, Moravu a Slezsko, aby nevybočovalo z názvů většiny států Evropy a světa. Je pravda, že Česko zní tvrdě a zanedbává Moravu a Slezsko. Výraz Bohemia připomíná pojem bohém, kterým určujeme lidi bezstarostné a lehkovážné, což nevyjadřuje skutečnou náturu Čechů, Moravanů a Slezanů.

Je docela možné, že pohled do úspěšné minulosti pomůže nalézti jméno, které bude vhodné pro všechny.

Já, jako Moravák, se samozřejmě přimlouvám za „Great Moravia" – Velkou Moravu, i když vím, že to „pepíkům" nebude vonět.

Chtěl bych se ještě zmínit o minulosti, která se ještě dnes uchovala v národních písničkách a která je všeobecně opomíjená. Mluvím o nejslavnějším platidle své doby – tolaru.

Tolar byl tak slavný, že ho němečtí mincíři z Jáchymova přivezli do Spojených států a postupně se z něho vyvinul dolar.

Tolar jako platidlo by měl historický podklad a byl by jednoznačně domácím a nepřevzatým.

„Koruna" je platidlem severským a přiznám se, že mi není přesně známo, jak vznikla a jaký má vztah k Rakousko-Uhersku. Možná, že mi to někdo vysvětlí.

Chce-li národ začít s novou identitou, pak nejen jméno, ale také platidlo ho udělá slavným a známým, protože politická a finanční moc se do značné míry překrývá.

Nejsme to my, kdo se „opíčí" po dolaru, ale dolar se vyvinul z tolaru.

Závěrem bych chtěl podotknout, že je nutno stavět na dobrých principech, disciplíně a úspěších z minulosti i přítomnosti. Názor „My jsme jen malý národ" je poraženecký, je důvodem k lenosti a výmluvám a způsobuje pocit méněcennosti. Je nutno si neustále připomínat, že chytrostí, ne množstvím, získáte prvenství.

J. M.
Mishawa, USA

V Brumovicích ho už znají. Sympatik, veselý, usměvavý, štíhlý, ale především krásně anglicky mluvící. Jak by ne, pochází z Kanady, z města Peterborough u Toronta, jmenuje se BRIAN BARLOW (25) a v Brumovicích bude letos již druhý rok vyučovat mateřštinu v týdenních intenzívních kurzech angličtiny, které připravuje agentura Festa. Mezi jeho nejvěrší zážitky z Moravy, jak se nám přiznal, patřila zabíjačka neboli „pick – killing" a pití slivovice čili „plum brandy drinking". „Co nového se u vás od loňska událo z mého pohledu? Letos jste porazili v hokejovém šampionátu Kanadu, zatímco vloni Kanada vás", odpověděl nám takmé

Změny na „Velké Pardubické"! V důsledku loňské pohromy při dostizích, kdy početné skupiny tzv. ochránců zvířat způsobily výtržnictvím na jezdecké ploše kalamitu při závodech, došlo k zásahu policie, který byl ministrem Rumlem kvalifikován za neadekvátní a byl jím odvolán z funkce ředitel krajské správy policie v Hradci Králové pplk. JUDr. Jaroslav Svědík. Je diskutabilní, zda Rumlovo odvolání pplk. Svědíka bylo na místě. Rozhodně tzv. ochránci zvířat mají řešit problémy zvířat jinde než při koňských dostizích na závodní ploše. Jde o chuligánství, které ohrozilo životy zvířat a závodníků a narušilo samotnou bezpečnost závodu. Po těchto výtržnostech dochází ke změně na „Taxisové příkopu". Hloubka příkopu bude zmenšena ze 2 m na 1 m a rovněž tak výška prouděného zátarasu před příkopem. Zachována zůstane jenom délka Taxisova příkopu.

Setkají se dva kamarádi:
„Jak se máš?"
„Špatně. Před třemi týdny jsem si nedal pozor na pusu a řekl jsem něco nepříjemného své ženě. Ta na mne od té doby nemluví."
„A nemohl bys mně říct, cos jí pověděl?"

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH,SLOVAK AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 279-7116.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 389 Atwater Ave., Mississauga,Ont. L5G 2A5,Kanada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
zámoří,jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
zámoří,letecky ...	*$ 34:00*

Do staré vlasti:Dobrov.předplatné v korunách lze zaslat na:
Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

Ze života krajanů

Pí Viera Fraštacká /Toronto/ napsala dopis redakci "Našich Snáh" v Bratislavě,v kterém protestuje proti pokusu dr.Kirschbauma politicky kompromitovat jejího zesnulého manžela tvrzením,že po r.48 žádal o zapojení do činnosti SNR v zahraničí,která byla založena luďáckým exilem v čele s K.Sidorem. /Text dopisu pí Fraštacké pošleme vážným zájemcům na požádání zdarma./--Náš čtenář Joseph David z Burnaby,BC se přestěhoval do teplejších krajin;nová adresa je:J.B.David,Maui Parkshore No.112, 2653 S.Kihei Rd.,Kihei,Maui,Hawaii 96753, USA.--Plk.gšt.Jaromír Petzold žil v Ottawě. Rád by se s ním spojil gen.R.Krzák z Poděbrad v nutné záležitosti.--RN-Dr.Petr Rybář,ředitel Muzea vých.Čech, Pražská 232, 500 02 Hradec Králové,vydal cestopis "Kanadou za romantikou",300 stran,prolnutý krajanskými vyprávěními.--Zámek Dobrzenských v Dobřenicích u Hradce je spustošený,včetně kaple v lese. Dančí zmizeli..--V Řečanech n.L. zemřel Stan.Ziegler,72,otec M.Otáskové z Toronta.--Klub reemigrantů ze zahraničí se schází každý čtvrtek v budově Nadace Bohemia,U Společenské zahrady 3, 140 00 Praha 4-Krč,tel. a fax 472-1447.V téže budově je redakce časopisu "Západ".Předmětem diskusí je mj.vysoká daň z příjmu,kterou česká vláda uvaluje na důchody z ciziny,od 25ti do 40ti %.--III.tajemník českého velvyslanectví v Ottawě,Nora Zelenková,reagovala na článek v torontském "Star-u" /31.7.93/,který měl titulek"Tourists Required to Register with the Czech Police". Povinnost se týká i našich krajanů,pokud do ČR cestují na kanadský pas. Hlásit se mají i čeští občané trvale žijící v cizině,pokud jejich pobyt bude trvat déle než 30 dní. Poznámka red.: i dopis sl.Zelenkové vystihuje zmatek v zákonech ČR..--Ruda Maštalýř má novou adresu:C-7 Crystal River "K",RR 2,Hope,BC V0X 1L0. --Sokolská župa Kanadská uspořádá v příštím roce leteckou výpravu na XII.všesokolský slet v Praze. Odlet výpravy bude koncem června, návrat jednotlivých účastníků bude libovolný. Zájemci o další informace nechť píší na:Sokol Canada, 2333 Kenbarb Rd.,Mississauga,Ont. L5B 2E9.--Prof.Ivo Moravčík,PhD,Apt. 1106, 11111-87th Ave.,Edmonton, Alta. T6G 0X9 byl požádán,aby pro plánované dílo "The Peoples of Canada:An Encyclopedia for the Country"napsal studii "O Češích v Kanadě"./Encyklopedii připravuje Multicultural History Society of Ontario./ Kdo cítí,že může do studie přispět,nechť napíše na adresu prof.Moravčíka.--Karel Havel /Box 33006,Brampton,Ont. L6S 3Y0,vydal seznam veřejných knihoven po celé Kanadě,které mají sbírky českých knih.· Poradí také,jak lze dary českých knih odpočítat od kan.daní.--Karol Divín /trenér v Thunder Bay, Ont./ byl na pražském MS v krasobruslení.--Během Mistrovství světa v lovu ryb na umělou mušku v Kamloops,BC v červnu dostal Jar.Novák z Rožnova p.R.I.cenu za největší ulovenou rybu; byl to pstruh duhový 53 cm dlouhý a 2.1 kg těžký.--Torontský Pavel Kantorek,51,byl v ČR a v Itálii. Do Čech se chce vrátit již na Vánoce.--Tomáš Baťa,79,se vzdal restitučního nároku na zámeček a jiné budovy ve Vsetíně. Ve Zlíně byl na lesním hřbitově pietně uložen popel jeho matky Marie Baťové /1892-1954/.Byl i v Rožnově.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO. ONT M6J 1E4

Tel.: 364-1787

Firma má zkušenost v přepravě aut z Kanady do Prahy. V nepřítomnosti J.Formánka se ptejte na Debbie a dorozumnění je možné anglicky či česky.

VZPOMÍNKA

Jen ti starší mezi našimi krajany v Montreálu si vzpomenou na tohoto muže.. Snad spíš než na jeho tvář si někteří asi vzpomenou na tiskovou zprávu o tragické autonehodě,při které 38-letý býv.čs.poslanec Jan Novotný přišel o život. Stalo se to 7.listopadu 1950 poblíž St.Césaire,Que. Jeho přítel, dr Karel Bála, nám v roce 1966 poslal tyto informace:"Novotný přišel do Kanady jako jeden z prvních immigrantů po roce 1948 s pomocí Franty Němce. Novotný našel práci jako textilní tiskař u p.Primla a pak se osamostatnil s několika partnery v pohostinství v obci Valcourt u Waterloo. Podnik měl finanční potíže. Osudnou noc jel Novotný v autu řízeném majitelem hotelu z Valcourtu do Montreálu, s dalšími čtyřmi osobami. Řidič patrně pod vlivem alkoholu,ztratil vládu nad vozem na silnici č.1 u Granby. Do čeho autem narazil, se neví. Novotný a jeden další muž byli zabiti na místě. Novotný je pochován na katolickém hřbitově v St.Césaire. Pohřeb zařizovali jeho příbuzní Henschneiderovi,kteří se později odstěhovali do Kalifornie. /Poslední adresa jejich dcery byla:Miss Marta Henschneider, 3021 Stevens St.,La Crescenta,CA.,USA./"Osobně jsem se s poslancem Honzou Novotným setkal v uprchlickém lágru ve Schwabachu v létě roku 1948. Dověděli jsme se,že byl poslancem za soc.dem.stranu za hradecký kraj a že ho únorový kom.puč zastihl na cestě z Indie do Prahy; v Římě cestu přerušil a požádal italskou vládu o politický asyl. Přes italské sociální demokraty varoval celý demokratický svět před kom.intrikami a metodami. /Pejskarova "Poslední pocta"uvádí mylně,že do Indie letěl v r.1949 a že do Kanady emigroval v r.1950,zatímco dr.Bála píše,že do Kanady přišel na sklonku r.1948./ Z Itálie odjel Novotný do Švýcarska a později do Schwabachu v Německu,odkud se pokoušel navázat kontakt s lidmi,kteří byli ochotni za peníze převádět lidi z komunistického Československa do zahraničí. Novotný zanechal doma manželku Annu,roz.Jiráskovou z Hradce-Kuklen,kterou si vzal v r.1937., jakož i dceru Ivu,která se narodila 30.9.1937 v Hradci. /Té bylo v r.1949 jen 12 let./ Jan Novotný v Německu čekal marně,protože StB jeho manželku a dceru hlídala příliš dobře. Zmařila také jakýkoliv písemný kontakt. Pani Anna Novotná si prožila svou Kálvarii v 50.letech a před několika lety zemřela v Dobřenicích u Hradce. Zajímalo mě,co se stalo s jeho dcerou. Teprve letos jsem se od hradeckých přátel dověděl,že žije pod jménem Iva Dlohošková v České Skalici a tam jsem ji a její rodinu navštívil. Teprve letos se dověděla,za jakých okolností přišel její otec o život. V archivu královehradeckého "Práva Lidu" jsem našel zajímavý článek z r.1945,nadepsaný "Správný muž na správném místě" s podtitulkem: Mladý a energický Jan Novotný zástupcem našeho kraje. Už před válkou vedl soc. dem. mládež ve východních Čechách,po příchodu Němců se zapojil do podzemní práce strany /byl pravou rukou Václava Majera/ a byl Gestapem zatčen v Chrudimi 1.6.40. Americká armáda ho osvobodila ve Flossenburku 23.4.45.Už dne 14.května 45 redigoval hradecký "Hlas".. Aby obrázek byl úplný: narodil se 25.ledna 1912 v Jaroměři, do měšťanské školy chodil v Plošticích a v Hradci. V letech 1931 až 1937 se vyučil technickým kresličem a dalšího vzdělání nabyl v Dělnické Akademii v Hradci. Když přišel v Kanadě o život, bylo mu pouhých 38 let.. Bylo by dobré,kdyby přátelé Jana Novotného i ti, kteří ho osobně neznali, doporučili v dopise p.primátorovi Hradce, aby třeba tu dnešní ulici S.K.Neumanna přejmenoval s městskou Radou na ulici Jana Novotného, na počest vynikajícího jedince, který Hradci dělal všude jen čest. Zasloužil by si to! /To napsal čestný občan Pardubic Mirko Janeček./

Příspěvek ke krajanské historii: na nedávné fotografii je sedící zleva:pí Elisabeth Václavíková a vedle ní její dcera Judith,která má být farářkou angl.církve v St.Catharines,Ont.Nahoře je provdaná dcera Marion.Otec rodiny Rev.Václavík před lety zemřel. Na počátku 50.let byl p. farářem Václavík v Torontě známou osobností; pamatuji se,že pohřbíval Matiše Pavlíka.Fotku jsem dostal v Pozlovicích,odkud byl.Mi

kultura

Růžový palouček

Pomník Na věčnou památku Českým bratřím z r. 1921, upravený park porostlý zvláštním druhem botanické růže galské, ale hlavně řada pověstí a tajemných mýtů – to je uprostřed polí čtverhranné místo rozlohy 340 čtverečních metrů ležící mezi obcemi Újezdec a Morašice na Litomyšlsku zvané

„Pověst praví, že Palouček býval dříve větší. Majitelé nekatolici jej orali po r. 1781, naposledy r. 1844. Při zpracování lnu vyhořela pazderna a zahynula mladší dcera hospodáře Drábka a tři její pomocnice ve věku 19, 23, 31 a 39 roků druhou dceru, provdanou Koníčkovou, zachránili, ale ve tváři jí zůstaly stopy popálení. Na mříži pomníku je nápis. „Na Drábkově, Koníčkově". Totiž na poli těch hospodářů. Kříž tam postavil Koníček r. 1870, po r. 1905, když byl Palouček prodán spolku, byl odvezen a je postaven u kapličky v Újezdci. Tato fakta uváží Msgre Josef Malý z Morašic, který se bez zaujetí ve svém odborném spise snaží poodhalit roušku tajemství kolem tohoto místa.

Pověst vypravuje, že se zde kdysi loučili Čeští bratři před odchodem z vlasti do cizíny snad r. 1548 nebo po Bílé hoře (1624-8). 25 listopadu zde bylo na popud Msgre. Malého kopáno tam, kde by mohl být podle historických pramenů i podle senzibilů zahrabán kalich a dále v rohu u lípy, kde jsou snad dva hroby zabitých ruských vojáků (poprvé táhly ruské pluky tímto krajem r. 1735, pak r. 1799 a 1814. Nic však nalezeno nebylo.

„Ať to bylo jakkoliv", říká Msgre. Malý, „je možno si udělat nestranný úsudek, že Růžový palouček je místem odedávna památným, kouskem nedotčené přírody, vzpomínkou na smutné události, a že snad skrývá nejen zakopaný kalich, ale i vysvětlení některých záhad. Budeme si přát s básníkem:

Kéž milované vlasti těžké boly, jež připomíná Palouček nám v poli, se rozvíjí v radosti vonný květ, a nikdy, nikdy nevrátí se zpět!"

Tradiční slavnost na Růžovém paloučku se uskutečnila v sobotu 3. července 1993. Slavnostní projev přednesli ing. Tomáš Ježek, CsC., poslanec Parlamentu ČR a předseda Fondu národního majetku a Pavel Smetana, synodní senior Českobratrské církve evangelické. Na místo nemocného Mistra Eduarda Hakena přijeli Alfréd Strejček, člen Pražské Violy a violoncellista docent Miroslav Petráš s melodramatickým pásmem k 400. výročí Bible kralické. Všech 700 přítomných lidí potěšil svým výkonem pěvecký sbor Žerotín z Brandýsa n/O. za řízení Bohuslava Škraňky. Litomyšlský dechový orchestr pod vedením Vratislava Blažka a Alfréd Strejček s úvodní Kainarovou básní o Vysočině.

Jak nám uvedla členka Spolku přátel Růžového paloučku paní Jaroslava Jílková hlavní myšlenkou další jeho činnosti bude i nadále povýšení duchovních zájmů nad zájmy materiální.

Ivan HUDEČEK

Karpatský medvěd leze z brlohu

Na tiskových konferencích v Budapešti a v Bratislavě ohlásil nedávno předseda Společnosti podkarpatských Rusínů Ivan Turjanica, že byla ustavena prozatímní vláda Podkarpatské Rusi, v jejímž čele právě on stojí. Vládní kabinet vznikl už v květnu a má devět členů, kromě premiéra to jsou ministři zahraničí, hospodářství, kultury, dopravy, financí, ministr bez portfeje a dva místopředsedové vlády. Funkci ministra zahraničí vykonává Tibor Ondik, žijící trvale v emigraci v Bratislavě. Prozatím se však nezdá, že by výzvy k obnovení a uznání Podkarpatské Rusi vyvolaly ve světě nějakou odezvu u vlád a organizací, jimž byly zaslány. Mlčí též oficiální kruhy v Maďarsku, v České republice i na Slovensku.

Z České republiky

17.9. podepisoval v Domě slovenské kultury v Praze autor Jožka Pejskar z USA svou novou knihu "Pražský primátor dr.Petr Zenkl".Následující den byly do Památníku obětí fašismu a komunismu na staroslavném vyšehradském hřbitově uloženy urny s popelem dr. Petra Zenkla a jeho choti Pavly. Při pietním aktu promluvil dr.Mojmír Povolný,předseda Rady svob.Československa, a dr.Vlad.Šolc,čestný předseda Klubu Milady Horákové. Zajímavá byla beseda s krajany ze zahraničí v sále Smíchovského pivovaru.--Vinný restaurant "Horoskop",Ul.Ch.de Gaulla 4 v Dejvicích,má chutná jídla a přiměřené ceny. Team P.Krejčí,M.Kovařík a Radana Bauerová se i krajanů ze zahraničí ujme vlídně..--Šéfem knihovny v Památníku nár.písemnictví /Strahovské nádvoří 132,118 38 Praha 1/ je PhDr.Zdeněk Bartl.--V historii Luhačovic se vyzná dr.J.Vokurka.--Schůzka místních historiků s vydavatelem t.l.se konala v restauraci CLUB v Zábřehu na Moravě. Majitelem je Pavel Hobla. --Kdo z krajanů by si chtěl prohlédnout rodný dům a galerii Mistra Frant.Bílka v Chýnově,nechť píše na adresu:Jaroslava Pňážová,391 55 Chýnov 319,Czech Republic. Ochotně vyjde každému vstříc a podá odborný výklad.--Petr Čáp pracuje u firmy Bohemia Art Ltd.,Voctářova 3,180 35 Praha 8,v odd.Shipdesigning-Trade.-- Pěkná účast byla na mši za oblíbeného katolického katechetu,prof.F.Rybu,která se konala v Pardubicích 1.9.-- Zast.ředitel muzea v Příbrami-Břez.Horách,dr.J.Velfl, doporučuje hornickou restauraci "Na Vršíčku".--Novým ředitelem Mor.Zemského Muzea v Brně je dr.Petr Šuléř;dojíždí ze Znojma.--Děkanem fakulty vet. lékařství v Brně je prof.Kudláč. --Ředitelem kladrubského hřebčína se stal MVDr.Norbert Záliš. --V Hradci stále straší na zdích písmena ZVÚ-Závody Vítězného Února. A stále existuje ul.S.K.Neumanna.--Oboru v Žehušicích u Čáslavi spravuje nyní soukr.firma "Václav Stome-lesy s r.o."Je tam 121 bílých jelenů a 200 černých daňků,ale jejich budoucnost je nejistá.-- Doporučujeme hospůdku Sája v Kozojedech u Kroměříže.Maj.je Jarka Světlíková a vaří Marie Hálová z Kvasic.--V říjnu oslaví obec Horní Měcholupy své 700. narozeniny. Záiemci mohou psát na:MÚ H.Měcholupy,Milánská 409, 109 00 Praha 10-H.Měcholupy. Oslavy bude řídit p.starosta Jan Podzimek. --Spolek neslyšících Plzeň,Škroupova 4,301 36 Plzeň, vlastní budovu,jež je ve špatném stavu a potřebuje na opravy fin.pomoc. Dary lze zaslat na adresu výše uvedenou.

Hostovský se vrací

Hronov (AF) – Ve dnech 21. – 23. května proběhlo ve městě mezinárodní vědecké sympozium o životě a díle velkého českého i světového spisovatele, hronovského rodáka Egona Hostovského (1908 – 1973).

Většina účastníků přijela společně z Prahy v pátek odpoledne. Na schodišti Jiráskova divadla je uvítal hronovský starosta ing. Houštěk a pozdravil prezident spolupořádajícího Evropského kulturního klubu dr. Císařovský.

Vlastní symposium probíhalo v sobotu v malém sále divadla. Své příspěvky přednesli patnáct literárních vědců a publicistů, mezi nimi spisovatel dr. Viktor Fischl, dcera Hostovského dr. Olga Castiellová, A. J. Liehm, prof. dr. František Kautman, autor pozoruhodné publikace Polarita našeho věku v díle Egona Hostovského (byla ke koupi v hronovském knihkupectví), dr. Antonín Měšťan, profesor university ve Freiburgu, známý ze Svobodné Evropy, dr. Jiří Brabec, dr. Aleš Haman, dr. Zd. Kirschner a další, z našeho regionu doc. dr. Stanislav Máslo.

Málokdo věří,že tento muž slavil 1.srpna t.r. v kruhu svých přátel v Chicagu své 87.narozeniny. Eduard Dellín patří mezi nejvýznamnější pracovníky krajanské Ameriky. O oslavě svých narozenin "U Holečků" nám napsal mj.:"Zpěv mně dal zapomenout na 45 let exilu!' Odešel z vlasti po komunistickém puči v r.1948 jako tajemník Ústřední Jednoty řepařů a poté,co odmítl Stb obvinit svého představeného,ředitele ÚJŘ Josefa Nebeského z válečné kolaborace s Němci. Navíc byl vyzván,aby založil podzemní agrární stranu a informoval StB o svých spolupracovnících. Útěk do exilu se mu podařil s pomocí českých sedláků; po dvou měsících přešla s jejich pomocí i jeho manželka Marie s dvěma malými dětmi. Dellínovi si v Lake Villa u Chicaga obětavou prací vybudovali známé zahradnictví /Landscape Nursery/. Posíláme hlavě rodiny opožděnou gratulaci a konstatujeme,že poslanci /dnešní vládci ČR/se mýlí,když tvrdí,že nikdo nemusel po únoru 48 z vlasti utíkat a že exulanti šli jen za blahobytem západu. Začátky byly obtížné. Záslužná činnost mezi krajany byla u Dellínů navíc a tím víc si takové obětavé práce musíme vážit.

Máme právo zapomenout?

Prosíme za jiné. Dáváme výstrahu,
i když snad nevíme komu:
střezte svých domovů, střezte svých cest,
pěšin, jež vedou domů.

Ať je zas u vás bezpečno,
jak se na domov sluší.
Nešetřme na ničem, nešetřme na ničem,
co slouží bezpečí duši.

Aby to, co se stalo nám,
se nemohlo stát i za vás:
my mrtví se za vás modlíme
otčenáš a zdrávas.

Karel ČAPEK, 1938

Čtvrt století není v historii státu tak dlouhá doba, aby se zapomenuly a vymazaly z paměti prožitky občanů, které přinesl rok 1968.

Kdo z nás na jeho začátku tušil, jak silné podtrhne význam osmičky na konci letopočtů v krátké historii Československa?

Do historie vešel rok 1968 jako "Pražské jaro". Začalo symbolicky 21. března. V ten první jarní den podal tehdejší prezident A. Novotný demisi. Takovýčin patřil v totalitním režimu do říše pohádek.

Pražské jaro začalo nejen politicky, ale především bez frází a lidsky. Rodila se víra lidí, že sami mohou něco znamenat a sami spravovat své veřejné společenské záležitosti. Na veletrhu přání a nadějí Pražského jara byly ekonomické, sociální a politické zájmy různých sociálních skupin. Z hlediska politického lidé žádali, aby režim respektoval jejich práva způsobem, jakým je respektují právní státy v systému pluralitní demokracie.

Stát zůstal tím, který lidé znali z minulých let. Změnilo se několik politických funkcionářů co do osob, ale byl tu stále byrokratický aparát strany a správy, zůstala nadále StB a zdiskreditovaná justice. Ale přesto dávali lidé tomuto státu snubní prstýnky a šperky na jeho zlatý poklad.

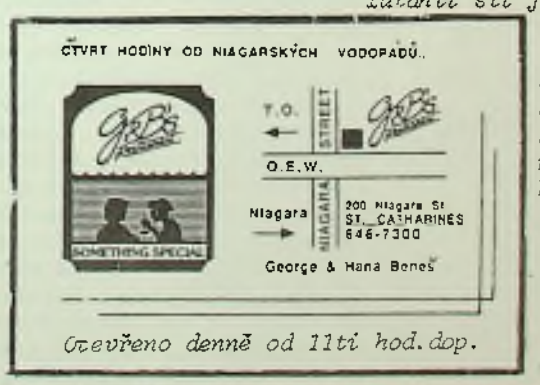
První dny Pražského jara daly Československu naději na svobodnější život. Velkou roli sehrála svoboda projevu názorů, lidé přestávali mít strach.

Demokratické vědomí, zbavené strachu, ovládalo politickou scénu jen dva měsíce. V červenci vstoupil na jeviště mocný protihráč - Kreml. Za záminku si vzal výzvu "Dva tisíce slov" brumovského rodáka Ludvíka Vaculíka. Obsah výzvy nebyl ničím mimořádným, televize, rozhlas nebo tisk to denně přinášel. Rozdíl byl ve Vaculíkově otevřenosti. Upozornil, že mocenský aparát zaměstnává mnoho stoupenců totalitní diktatury, kteří byli navíc podporováni Kremlem. Jasně formuloval obavu, že by mohlo dojít k sovětské intervenci. Ve skutečnosti o vojenské intervenci bylo rozhodnuto měsíc před zveřejněním Vaculíkových "Dva tisíce slov".

Dvacátým prvním srpnem 1968 zaškrtil Kreml Pražské jaro. Brežněv, který se schovával za společné rozhodnutí představitelů států socialistického tábora prohlásil, že se Praha odklonila od zákona socialismu. Zdůrazňoval to po svém, Praha si nevyžádala souhlas Moskvy, tisk si píše co chce, Dubček nevyškrtal ze svých referátů co mu doporučil, že kdyby Dubček uposlechl a jmenoval ty ministry a tajemníky, se kterými on, Brežněv, souhlasí, od vojenské intervence by bylo upuštěno.

Dvacátý první srpen 1968 byl poslední tečkou za úvahami o zlidštění komunismu. Následovalo jedenadvacet roků normalizace. Začala vynucenými hospodářskými smlouvami, prověrkami, spojenými s vyznáním lásky Sovětskému svazu s potvrzením o oprávněnosti vstupu spojeneckých vojsk, vyhazovy ze zaměstnání jedněch a povyšování druhých, v mnoha případech nekvalifikovaných a znovu výslechy StB. Moc kasárenského komunismu a vláda strachu byla opět obnovena. Přes všechny snahy ztotožnit Pražské jaro s následkem 21. srpna, má jeho první poločas světlé místo v naší historii. I přes svoji další neúspěšnost u nás, znamenal komunistické nalomení moci v zemích socialistického tábora. Dnes víme, že cesta Pražského jara o vytvoření komunismu s lidskou tváří, byla utopií. Proto na rok 1968 nelze zapomenout.

Anděla Bedrošová

Otevřeno denně od 11ti hod.dop.

SunLife of Canada

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427

O LETCÍCH

Bolestně se nás dotkla zpráva, že v Ml.Boleslavi zemřel dne 24.srpna t.r. ve věku 80ti let plk. let. Vladimír /"Laďas"/ Slánský. Mezi pozůstalými je jeho bratr Josef. "Laďas" sloužil u 311. a byl čestným občanem města.--Knihy na prodej: F.Fajtl-"Létal jsem s Třistatřináctkou", 238 stran, $10; Jan Skopal-"Trojúhelník naděje", 230 stran, $8; J.Rajlich-J.Sehnal-"Stíhači nad Kanálem", 379 stran, $12. Šeky na "KL".---Obětavý am.historik Jan Rail z Náchoda poslal do našeho let.archívu 36 dokumentárních fotografií.--Gejza Holoda od 311zemřel v Praze 11.července 1980. Zanechal manželku Miladu a syna Milana, který jako pilot Slov-Airu zahynul tragicky 7.5.1983; bylo mu 35 let.--Přírůstky do let.knihovny: V.Šikl-"Předčasná vzpoura?", Petr Kubánek-"Stíhači od 303", Fr.Fajtl-"Dva údery pod pás", Manuel F.van Eyck-"Zemřeli jsme pro Anglii".--O letcích v 50.letech se píše v nové knize P.Radosty "Protikomunistický odboj", 158 stran.--Sjezd spojeneckých let. veteránů se koná v Torontě od 1.do3.října v Royal York hotelu. Rozeslali na 10.000 pozvánek.--Sloužil v Anglii u pozemního personálu RAF Krejčíř, který se jako něm.voják dostal k franc.partyzánům a do Anglie?--Plk.Josef Balejka a Marie Ritterová žijí klidně na: Kramolišova 504, 766 01 Valašské Klobouky.--V Šumperku žije Karel Kadlec, nar.17.5.16, od 311.--Schůzek let.veteránů v Olomouci se účastní mj.Eva Kuhnová, Věra Šnoblová, Vojta Kubalík, dr.Munk, J.Foretník, Mečislav Kozák a Jarmila Horská.--Paní Výlupková, sestra J.Kauera, žije v Dlouhomilově u Zábřeha.--Z velitelství letectva a POS: k Aero Salonu 93 do Kbel byl "zapůjčen" plk.ing.Stanislav Suchý. Gen.Jan Klocok odešel do důchodu a žije v Praze; byl to gen.Klocok, který propůjčil v r.91 titul Čestného zasloužilého letce ČSFR plk.let.R.Hockeymu.--V Luhačovicích žije Otakar Macháček, radiomech.od 311.--Co se stalo s B.Hežou? Létal v posádce Kozelky a od r.46 žil prý v USA.--Ml.Horák, syn lidického Horáka, byl Václav a ne Josef, který zemřel v r.1988.--Právě v době, kdy její rodiče jsou soudem donuceni opustit byt, se Iveta Irvingová rozhodla jít do stavu manželského; vzala si Pavla Höfera.--Josef Jílek se z Newmarket, Ont. odstěhoval; nová adresa je J.J., Apt.301, 11724-225th St., Maple Ridge, BC V2X 6E4.--Vyšlo č.8. "Zpravodaje Svazu letců".--Pí Milada Holodová, vdova po záp.letci, nabídla v Bráníku ubytování a péči gen.let.J.Ambrušovi. Bohužel nemůže cestovat, ale zajede se za ním do Chicaga podívat delegace Svazu letců.--Neteř RAF pilota Mir.Pavlovského, 788391, 311, nar.3.11.17, žije ve Švédsku. Shání jakoukoliv informaci o něm.--Svaz letců v Anglii /V.Soukup, dr.K.A.Macháček/ poslal dopis českému min.předsedovi Klausovi ve věci odsunu sud.Němců v r.45.; odsuzujeme jakékoliv omluvy za odsun..--Ing.Jan Roub, K pecím 4/21, 323 17 Plzeň, začal pracovat na organizaci Let.Dne v Plzni v r.1995, kdy město oslaví 700.narozeniny a uplyne 50 let od osvobození am.armádou. Vydává list "Amatérské Letectví".--Máme foto plk.let.E.Bočka, když navštívil p.Popelku v Brně.--Vyšly "Let. Listy" č.9/93. Přináší 3.část vzpomínek Jána Ambruše z dob Slov.státu.--Ve Velešíně byla odhalena pam.deska Prokopa Brázdy, 313. Aktu se zúčastnili mj.angl.attaché R.Foster, M.Malý, Konopický, Vyhniš, Mrázek a Fajtl.--"Telegraf" měl článek 8.6. "Válečný letec vzpomíná" od Jana Prokopa. Kalvárii letců v 50.letech vystihl článek "Zapomenutí muži".--Pamětní deska záp.letcům byla odhalena v České Třebové. Poctěni byli: Kráčmer, Sixta, Plocek, Macháček, Štusák a Doležal. V Ústí n.O. uctili pod.způsobem V. Pánka a J.Mikuláštika. Na obou místech byli Fajtl, Mrázek a Foster.--Během nedávného Let.Dne v Roudnici byl uctěn místní rodák Jiří Kučera, který se války vyznamenal jako fotoprůzkumník na letadlech Mosquito. Na prodej byla i nová Sítenského kniha "Stíhači". Zajímavé byly 2 letouny typu Texan, na kterých se v Kanadě za války učili létat naší.--Plk.ing.Stanislav Rejthar od 313, zemřel v Praze 20.11.77 ve věku 66 let. Narodil se v Kuroslepech u Třebíče 28.10.1911. Válku skončil jako náčelník štábu Fajtla na vých.frontě.--Sestra Leo Linharta: Lidia Štědroňová, Foerstrova 11, 616 00 Brno-Žabovřesky. Tel./05/ 752154.--O.Poláček byl za Svaz letců v Anglii.--Wendy Klánová-Kent /USA/ se ozvala z Prahy: "Nevím, kde budu. Věci jsou skladovány".--M.Liškutín nás upozornil, že v adrese G/C D. Blackwooda byla chyba: Berwickshire není v Anglii, ale ve Skotsku. Jiný omyl: autoři knih s titulky jako "Byli jsme v Bitvě o Anglii" či "Bojovali jsme za Anglii" si neuvědomují, že za války se bojovalo nejen za Anglii, ale i za Skotsko, Wales a pod.; v sázce byla Velká Británie.--Setkání čs.letců bude v Londýně 3.října.--Na okraji býv.letiště Ibsley, nedaleko města Ringwood, byla zač.srpna slavnost se vzpomínkou na RAF Ibsley za války. Měli tam pěkné sbírky dokumentů a fotografií let.jednotek, které tam sloužily, včetně 310, 312 a 313.--Emil Foit se vyznamenal jako velitel "Modrého roje" 310.nad Dieppe v r. 42, později velel 310. a zemřel v Anglii v r.1976.--Vít Angetter si pochvaluje Arizonu, kde se usadil.--V "L+K" vyšel článek o plk.Leo Hřebačkovi "Po stopách P.Fogga".--Během ceremonie zrušení voj.letiště v Hradci Králové vystoupily akrobatické teamy ze 13ti zemí, včetně Kanady. Vynikli Italové. "Int.Airfest" řídil plk.ing.F.Padělek.--Spec.číslo "L+K" z r.1990 "Bitva o Británii", 80 stran, pošleme zájemcům za $4.--Portrét kan.letce Vernona Bastabla, který za války uprchl ze zajetí a bojoval s moravskými partyzány, byl odhalen na let.základně ve Winnipegu, za přítomnosti jeho vdovy Phillis a dcery.--"Hanácké Noviny" věnovaly celou stránku záp. letcům: Liškutínovi, Fajtlovi, Mrázkovi, Valouškovi a Jarošovi. Nadpis byl "Jsi Čech a kdo je víc?".--Gen.Vic Bergman má novou adresu: 6 Glebe Park, Mansewood Estate, Dumbarton G82 3HF, Scotland. Z Nepomuku pocházel am.pilot Fr.Neuman, který padl ve Vietnamu 24.2.1970. Zanechal manželku Evu, roz.Honolkovou.--"The Globe", časopis základny RAF Lyneham, měl článek Oty Hrubého "North-East of Brest". Popisuje podíl našich pilotů při útoku na něm.bitevní křižníky v r.42.--Na Let.Show v Bascombe Down vystoupili i čeští akrobaté, včetně plk.V.Vaška.--Plk.ing.M.John napsal publikaci "Okupace čs.letišť v r.1939". V knize je vyslovena možnost, že Lída Baarová byla špionkou pro Němce, Adina Mandlová pro Angličany..--Byl ustaven "Klub Josefa Františka", adresa: Kořenského 1225, 621 00 Brno-Řečkovice.--Pod letištěm ve Vyškově mají být podzemní prostory s tajnými něm.dokumenty; pátrá po nich nově ustavená Letecká Historická Společnost.

Nedávno zavítal na Vojenskou akademii v Brně letec JAROSLAV MILEK, pilot společnosti Air Canada, který žije ve městě Mississanga v provincii Ontario. Pan Milek do roku 1969 působil v čs. vojenském letectvu a létal s vrtulníky a migy. Pro nesouhlas s okupací sovětskými vojsky v srpnu 1968 byl propuštěn z výkonné letecké služby a krátce nato emigroval přes Jugoslávii do Kanady. Tam získal nejprve sportovní a posléze obchodní pilotní diplom. Již však navštívil pan Milek znovu vlast a navázal kontakt se svým mateřským vrtulníkovým plukem v Prostějově.

Plukovník letectva OTMAR KUČERA, D.F.C., patří mezi dnes již legendární piloty britských RAF. Rodilý Brňan ze Židenic odešel po obsazení Československa Hitlerem z prostějovského vojenského letiště do Anglie. Cesta to byla strastiplná s mnoha překážkami. Působil nejprve v 111 britské stíhací peruti v bitvě o Anglii a posléze v 312. české stíhací peruti RAF. Jako velitel přivedl zpět do ČSR 313. perut. Bot. účel vlast se k poválečnému zástupci velitele brněnského vojenského letiště s. zachovala pěkně – což byl osud i jeho dalších kolegů. Nositel pěti válečných křížů a pěti medailí za chrabrost, a dnes již poslední čtyřicítka „eso" mezi československými válečnými piloty, musel letectvo v roce 1949 opustit. Skutečného uznání došel nositel Štefánikova řádu až po listopadu 1989. Když bude dnes u příležitosti svých devětaosmdesátin bilancovat Otmar Kučera svá předchozí léta, může být však spokojen – byl tím správným mužem ve správný čas na správném místě. (dJ)

Přesně před deseti lety, v roce 1983, byl J.Bílek ze Strathroy, Ont. pasován na Rytíře Maltézského Řádu. Posíláme mu naše pozdravy s přáním, aby jeho zdravotní problémy brzy zmizely.

Letecké Dny nejsou jen v Roudnici či ve Kbelích. Tento záběr je z Leteckého Dne v Přerově v květnu 93. Zleva: Hořejší, Boček, Cupák, Pavelka a Hlučka. /Pavelka přežil jako pilot u 311. havárii svého letadla po startu./

Čejč, 29.8.92: Z odhalení pamětní desky na počest místních rodáků Fr. Vindiše a Fr. Masaříka. Zleva: Pavelka, Hrabec ml. a Kučera. /Z archívu historika B.Hrabce, 696 14 Čejč 290./

O VOJÁCÍCH

Plk.S.Kraus si povšiml, že na shromáždění v květnu v Praze na počest nedožitých 100.narozenin arm. gen.Klapálka, nepřišel ani jeden zástupce z anglické ambasády. Jinak pěkně vyšla vstříc městská rada Nového Města nad Metují: všichni účastníci se zapsali do městské kroniky, na radnici byla výstava fotografií z Klapálkova života, zajímavá byla vyhlídková jízda autobusem po městě s odborným výkladem, návštěva Klapálkova stadionu, znamenitý oběd, promítání filmů, beseda a odhalení pamětní desky na rodném domě arm.gen.Klapálka. V řadě novin byly články a pomohl i rozhlas a televize. Z Anglie byl Částka a z Austrálie Honza Humpa. Na adresu "Kan.Listů" plk.Kraus napsal mj.:"Udržují kontakt mezi námi všemi, už torzem kdysi mladých a nadšených kamarádů."--Vážným zájemcům pošleme brožurku "Zborov-Tobruk-Dukla, 1893-1993", která nedávno na počest gen.Klapálka doma vyšla. Má 22 stran.--Olga Krůtová nám z Austrálie zapůjčila unikátní snímek z 10.5.39. Je na něm Otto Ritz-Radlinský, Frank Krůta a Vláda Kopeček.--Od J.Šafáře z Dubicka jsme si půjčili snímek 2.čety 2.roty I.praporu. Je tam Pelc, Cikán, Trpík, Vavrda a Maděra mj.--U koho z českých důstojníků se nyní našel děkovný dopis od KGB za vzornou spolupráci, ten má být z armády propuštěn. Řekl to nám.ministra obrany Jiří Pospíšil.--Jana Julian-ová nám z Kal.sdělila, že po smrti otce, záp.vojáka J.Rozehnala, zemřela nyní také její matka Cilka. Půjčila nám 3 zajímavé fotografie z otcova archivu --U památníku na Javořičku byla vzpomínka na 38 obyvatel zavražděných Němci v r.1945.--Divné věci se dějí kolem Pam.Osvobození na Žižkově. Má tam být něco jako Disneyland..--Býv.posádkový voj.psycholog v Hradci Mgr.Jiří Knížák nám poslal humornou povídku z dob nesvobody. Plánuje malou knížku.--Kde žije Sylva Trojánková, dcera zesnulého plk.JUDr.K.Trojánka?--F.Šafář hledá J. Petrvalského z Košic.--V Dubicku žije Vašek Urbášek.--V Zábřehu je aktivní tankista Miloslav Bracháček; v 50.letech pracoval v dolech.--Býv.raketová základna Sloup u Vimperka se likviduje. V r.68 tam byla fingovaná 18.motostřelecká divize, ale ve skutečnosti šlo o raketovou jednotku se sovětským velením; rakety byly namířeny na kan.letecké základny v Německu.--Máme kopii dopisu gen.L.Prchaly kpt.Balejkovi ze 16.10.1950 z Londýna.--Vydav.t.l.se zúčastnil členské schůze zlínské odbočky ČSBS, které předsedali: Jan Prokop, Bohouš Bublík, J.Chmelík, Otmar Riedl, plk.J.Balejka a MUDr.Jarmila Míčková. Byl promítnut film o našich letcích v Anglii a jejich utrpení doma v 50.letech. V téže budově byla výstava "Parašutisté proti hákovému kříži" a odborný výklad zájemcům podal ředitel Muzea jihových.Moravy Ing.Petr Starosta.--T.Cífka z Denveru, CO. napsal pro "Věstník Čs.národní rady americké" článek "K památce gen.M.Ferjenčíka".--Polské prameny tvrdí, že v době Mnichově chtěl gen.Ingr bojovat proti Němcům, opustil své velit.stanoviště na Moravě a pokusil se jít za dr.Benešem; byl prý u bran pražského Hradu zajištěn a k presidentovi se nedostal. Kdo o tom něco ví?--V Žatci byla odhalena deska na počest komunisty popraveného kpt.Karla Sábely, za účasti jeho dvou synů. Zprávu a fotografie nám poslal obětavý plk.v.v.Miloslav Stehlík, rezident Winnipegu; byl v 50.letech vězněn, rehabilitaci a povýšení se dočkal, ale uniformy zatím ne.--Plk.gšt.J.Souček-"Suk" byl na vojenské výstavě v Brně, kterou ho provedl ředitel výstavy gen.Chromec. Jinak plk.Souček vystoupil s paní z kult.spolku v Brazilii, když se rozdělil jako ta naše republika.--Kurt Herman nám poslal 6 krásných fotografií z Brna a z Prahy. Na jedné jsou: J.Buršík, K.Herman, T.Sedláček, J.Štursa a Z.Procházka. Ocenili zásluhy historika J.Popelky v Brně.--25.9. byla před budovou školy v Nižboru odhalena pamětní deska arm.gen.A.Hasalovi-Nižborskému. Zemřel 22.dubna 1960 ve Washingtonu.--Z Kujav u Fulneku došla zpráva, že tam zemřel býv.baťovec a záp.voják J.Kutěj. Za kamarády se s ním rozloučil Jan Pavlíček a urna s popelem byla uložena do rodinné hrobky v Hošťálkové u Vsetína.--K MUDr. F.Šťastnému: bratr Josef, 88, žije ve Val. Kloboukách a sestra, 82, v Luhačovicích.--Přírůstky do knihovny: E.Čejka-"Čs.odboj na západě", Karel Richter-"Čs.odboj na východě". Každý svazek má 150 stran.--J.Pátka ze Zábřeha poslal dokumenty o pplk.Květoslavu Prokešovi, který byl popraven čs.komunisty 5.11.1949. S ním byl popraven také škpt.Vrat.Janda.--Ministr obrany inž.Ant.Baudyš si na střelnici v Poříčanech zastřílel z brokovnice it.firmy Benelli.--Pardubice navštívil mjr.J. Fráňa z Kan.ostrovů; řekl, že na západě by měly všechny země zavést "něco tak šikovného", jako je rodné číslo v ČR. Článek o něm a o "kefíru" napsal M.Vostatek.--Památník u rodného domu gen.H.Píky ve Štítině u Opavy byl odhalen za účasti jeho syna, který je čestným občanem obce.--Naši veteráni ze sev.Anglie, příp. jejich vdovy, jezdí hlavně do Mariánských Lázní. Hugo Mellion v "Oběžníku" č.58 veřejně pochválil 2 osoby: ochotně vycházejí vstříc našim veteránům např. Milena Dubravová, kult.referentka, Voj. Láz.ústav.353 01 Mar.Lázně; Inž.Pavel Šolc, Voj.Lázeňská a rekr.zařízení, Vršovická 68, 101 00 Praha /má přehled přes všechny lázně v ČR/.--V Mor.Berouně byla odhalena pamětní deska gen.Laudonovi, za účasti rakouských diplomatů.--Od list.89 odešlo do důchodu 130 generálů ze 158. Celkem odešlo 21.673 vyšších důstojníků. Mnozí nadměrně užívali alkohol, zvláště ti, co byli členy prověrkových komisí po r.68.--V Praze byl založen Klub přátel čs.legií.

Říkali jim čeští Rambové

"Jste generálem, který má nejlepší průzkumnou hlídku v Evropě i za Atlantikem." Stručné sdělení oznámil náčelníkovi Generálního štábu AČR podplukovník Jaroslav Arnošt po návratu našich průzkumníků z italského Chiesa Valmalenco.

"A-Report", č. 19/93.

Tady, pod štíty Alp, si dalo nedávno rendez-vous 89 vojenských průzkumných hlídek ze třinácti států světa. České barvy hájili prostějovští vojáci, příslušníci 6 speciálního střediska. Čtyřčlenná hlídka výsadkářů reprezentující Armádu České republiky v silné konkurenci speciálních jednotek armád Itálie, Francie, Velké Británie, Belgie, Nizozemí, Německa (Bundeswehr zastupovala skupina elitních jednotek 1. horské divize), Ruska, Slovinska, Malty, Kanady a Spojených států amerických uspěla a zvítězila ve všem, v čem se zvítězit dalo. Každý z našich mužů si tak mohl zopakovat zprávu Caesara senátu: "Přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem".

Neoficiálními mistry světa se v této soutěži stali podplukovník Josef Řiha (vedoucí družstva), major Jan Choma, kapitán Jindřich Starý a nadporučík Michal Pecha. Bezesporu podíl na vynikajícím úspěchu, který vyrazil dech nejen našim vojákům, ale také "zbytku světa", má i vedoucí skupiny v italském Valmalenco a jakýsi trenér v jedné osobě podplukovník Jaroslav Arnošt. Uznání patří i náhradníkovi naší armádní reprezentace rotmistru Martinu Zacpalovi, který na soutěži vytvořil společně s Itaty jedinou mezinárodní hlídku.

Na trať dlouhou dvacet pět kilometrů se naše hlídka vydala jako třicátaprvní v pořadí. Trať vedla vysokohorským terénem s převýšením 1 300 metrů. Jen pro zajímavost, start soutěže byl v nadmořské výšce 900 metrů, cíl potom ve výšce 2 200 metrů nad mořem. Závod se stal dokonalou prověrkou profesionálních vojenských znalostí a kvalit, ale také fyzické připravenosti. Za mnohé disciplíny jmenujme například střelbu, topografii (běželo se podle černobílé mapy!), ženijní přípravu, průzkumnou přípravu, slaňování kolmých stěn, zdravotní přípravu a mnohé další. Komisařka u poslední jmenované části soutěže označila výkon našich vojáků za bezkonkurenčně nejlepší a nechtěla uvěřit, že členem skupiny není žádný profesionální zdravotník. Nejvíce našim vojákům dal údajně zabrat finiš soutěže, kdy museli zdolat několikaset- metrovou sjezdovku s obrovským převýšením. Ze 74 hlídek, které se kvalifikovaly do závěrečného hodnocení, čeští vojáci získali všechna tři první místa, a to za nejlepšího zahraničního účastníka soutěže, za nejlepší čas v přesunu a konečně za celkové hodnocení soutěže. Pronikavé vítězství dokazuje i časový rozdíl mezi prvním a druhým místem, které obsadili Švýcaři. Prostějovští výsadkáři "předběhli" kolegy z této alpské země o plných 24 minut!

Čeští Rambové, jak v Itálii pojmenovali naše vojáky, se stali senzací.

Peter WEISS
Vlastimil STAŇA

Je dojemné, jak naši veteráni ze Středního východu i po 50ti letech drží pohromadě /ač jejich řady podstatně prořídly/ a jak nedají dopustit na svého velitele, arm. generála Karla Klapálka.. Na 26.5. t.r. připadlo 100.výročí jeho narození. Z podnětu dr.J.Čermína, plk.S.Krause a jiných bylo toto výročí vzpomenuto na třech místech. Na hradčanských Valech se sešlo asi 100 "tobručáků" a promluvili: Josef Sommr, plk.Borský a plk.Kraus. Následovalo položení věnců na Olšanech a zájezd do N.Města n.Metují, kde byla odhalena pamětní deska.

Těm, kteří se nevrátili

V průběhu letošního roku se řadě zájemců o dějiny čs. zahraničního odboje v letech II. světové války dostala do rukou zajímavá publikace. Nese název „Ti, kteří se nevrátili" (67 s.) a sestavil ji plk. gšt. v.v. ing. Gustav Svoboda, jenž absolvoval celou anabázi naší západní vojenské pozemní jednotky od roku 1940 ve Francii až po kapitulaci Dunkerque v květnu 1945. Vlastně poprvé od ukončení největšího válečného konfliktu se někdo pokusil shromáždit jména těch vojáků pozemní armády, kteří padli v boji za Československo ve Francii v roce 1940 a v letech 1944–1945, na Středním východě a v severní Africe, zahynuli v boji nebo byli popraveni co by parašutisté nasazení v okupované vlasti či po svém odvelení k I. čs. armádnímu sboru v SSSR položili své životy v okolí Dukelského průsmyku a na Slovensku.

Do abecedního soupisu 473 jmen jsou zahrnuti i ti, jež zemřeli při nehodách či na následky nemocí. Je to tedy pokus o sestavení uceleného seznamu „Západňáků" – pěšáků, kteří se konce války nedožili a jejichž jména na pozvolna upadala v zapomnění. Práci vhodně doplňuje část s popisem činnosti našich pozemních jednotek na Západě a Středním východě. Autor strávil stovky hodin při studiu archivních materiálů a výsledek opravdu stojí za pozornost. U každého padlého uvedl hodnost, jméno, evidenční číslo, datum a místo narození a úmrtí i okolnosti smrti. Pokud se problematiky poněkud znalý čtenář pohrouží do takto shromážděných údajů, zjistí například, že řada zahynuvších vojáků ve Francii v letech 1944 - 1945 pocházela z vládního vojska odveleného roku 1944 z Protektorátu do Itálie, kde jich několik slovek přeběhlo k italským partyzánům a odtud se dostali k Čs. samostatné obrněné brigádě k Dunkerque. Mnozí padlí byli také odvedeni jako občané ze smíšených česko-německých rodin do Wehrmachtu a upadli do zajetí Spojenců v Africe či po invazi do Normandie. Podle jmen je také možno vystopovat mezi mrtvými značný počet vojáků židovské národnosti. Poměrně málo – a při jejich celkovém procentu v naší zahraniční armádě pochopitelně – jsou v seznamu zastoupeni vojáci pocházející ze Slovenska. Nejvíce padlých patří mezi dobrovolníky, kteří po okupaci republiky odešli v letech 1939–1940 na francouzské území.

Bohužel se však při vydávání knihy nepodařilo zabránit i některým nepřesnostem, které se vloudily do textu. Jedná se nejen o chybná data či místa úmrtí nebo narození, ale v několika případech je mylně udán i důvod smrti. Za všechny uvedu několik případů. Rotný František Kohzík nepadl v Uherském Brodě, ale v Rudicích u Bojkovic, svob. Jozef Hudec nezemřel po nemoci, ale byl nešťastnou náhodou zastřelen při střídání stráží, npor. Oldřich Pechal nepochází z Otrokovic, ale z Vřesovic a svob. asp. František Pavelka nebyl popraven 11. ledna 1945, ale roku 1943. Ze soupisu také vypadlo jméno škpt. Josefa Tichého z Nemochovic na Vyškovsku, který přešel z Velké Británie k I. čs. armádnímu sboru a zemřel 20. dubna 1945 v nemocnici v Martině.

Přes všechny jmenované nedostatky je však kniha G. Svobody přínosem, neboť dává dobrý základ pro další bádání o lidech, jež položili životy v jednotkách pozemní armády na Západě. Další zjišťování jejich osudů bude určitě pro badatele v této oblasti dějin odboje velmi zajímavé. Práci „Ti, kteří se nevrátili" vydala již vloni správa sociálního řízení zaniklého federálního ministerstva obrany ve spolupráci s Čs. obcí legionářskou jako studijní tisk. Zajisté by však prostřednictvím Svazu bojovníků za svobodu měla proniknout mezi učitele dějepisu a pracovníky archivů a muzeí.

JIŘÍ MIKULKA

"Lid. Demokracie", 19. 8. 93.

O PARAŠUTISTECH

Pro vážného zájemce máme 1 výtisk brožury Zd.Jelínka "Cyril Musil",80 stran. Podtitulek zní:Kapitoly z historie odboje na Českomoravské Vysočině.--Duchovní Petřek z kostela v Resslově ulici v Praze se začátkem června 42 pohyboval v okolí Rožnova a podle místních pamětníků se pokoušel zajistit přechod pro 7 parašutistů-v jeho kostele ukrytých-na Slovensko. Údajně přes Bílov.--Brněnské vydání "Lidové Demokracie" mělo 15.července 93 poutavý článek red.Pavla Švyhnose "Valčíkova brněnská noc". Podle článku ztrávil Josef Valčík jednu noc v Brně,po té se setkal se svým bratrem Emilem;spal však v mlékárně Josefa Dvořáka na Babákově náměstí. Sotva Valčík odjel do Prahy,muselo na brněnské Gestapo dojít udání někoho,kdo Valčíka předcházející večer na ulici poznal a Emilova manželka je zatčena přímo u plotny doma, její manžel v práci a syn Luboš je poslán na převychování neznámo kam. Jisté je,že Emil Valčík s manželkou skončili své životy v Mauthausenu. V článku je nadhozena otázka,kdo byl onim udavačem? A navíc,žije někde Luboš Valčík a pátral po něm vůbec někdo od konce války? Jeho poslední stopa byla kdesi v severních Čechách.--Málokdo ví,že Alois Vyhňák,který se narodil 11.srpna 1919 v Hodoníně, uprchl z Protektorátu až na velikonoce roku 1940 a to dost neobvyklou cestou: dal se naverbovat jako řemeslník do německého podniku v Linci v býv.Rakousku a odtud pak se dostal vlakem přes Štýrský Hradec do těsné blízkosti jugoslávských hranic.Přešel hranice směrem na Maribor,přes Záhřeb se dostal do Bělehradu a dál do Řecka,Turecka, do Bejrútu a do Agde ve Francii. Už 27.dubna 1940 byl presentován a poslán k ženijnímu praporu v Avignonu. Po vysazení se mu podařilo postavit ze zbytků několika poškozených radiostanic novou stanici a přes ni pak navázal kontakt s Londýnem. Žije ve Willowdale,Ont.--Podle vých.parašutisty K.Hermana /pův.z Brna,nyní rezidenta Austrálie/ má největší para sbírku. amatérský historik ing.Petr Kopečný v Brně. K.Herman nám sdělil,že stále v Brně straší obří pomník Rudé armádě,i když je čas od času pomalován nápisy,jako"Pryč s rudými symboly!" a "Bolševické pomníky musí z Brna zmizet!" a pod. K.Herman vyhledal doma svého přítele majora let.v.v. Františka Živělu, jakož i terezínský hřbitov.--Láďa Korábek oslavil v kruhu své rodiny v Hradišti u Nasavrk své 91.narozeniny 4.9.93. Gratulujeme mu jménem "Kan.Listů",ale extra gratulaci mu posílá Lojza Vyhňák.--Vydavatel t.l. šel v srpnu t.r. v Brníčku u Zábřehu /okres Šumperk/ po stopách parašutisty JUDr.Jaroslava Odstrčila, plk.gšt.Karla Lukase a letce Karla Gedoše. Setkal se s jejich příbuznými a pamětníky v doprovodu historiků Severína Tůna a Jaroslava Řoutila.--Hledáme parašutistu M.G.Maděru. Jeho poslední adresa byla:5949 W.Cermak Rd.,Cicero,IL. 60650,USA. Tel. /312/ 863-8848.--V Praze žije prof.Emilia Česneková,která ve Vídni za války i po válce žíle v domě,kde žil a pracoval illegálně parašutista P.Pojar. Slíbila,že nám pošle své vzpomínky na něho. Byl to vynikající podzemní pracovník a dlouho unikal vídeňskému Cestapu.Válku přežil je skutečným zázrakem.--Oldřich Pelc žije střídavě v Chocni a v Brně.Kdo nám pošle jeho adresu?--Gen.Ruda Krzák sdělil vydavateli t.l.při setkání v Poděbradech nedávno,že 1. česká armáda převzala záštitu a břemena tryzen u kostela v Resslově ulici v Praze, za 2. pomník padlých parašutistů a jejich domácích pomocníků bude stát v Dejvicích a gen.Krzák s vděčností přijme každý dar ze zámoří,protože se nesešlo dost peněz. /Chybí asi $5.000./Adresa je:Ing.R.Krzák,Na Skupici 602/III., 290 01 Poděbrady,Czech Republic. Každý dar potvrdí obratem.--V Luhačovicích č.801 žije paní Knollová. Byl její muž vycvičen jako parašutista? Kdo o něm ví víc?--Uvítáme jakoukoliv informaci o parašutistech A.Kubcovi a Adolfu Navrátilovi.--Dr.Zd. Jelínek nám sdělil,že spor mezi Niemczykem/Austrálie/ a gen.R.Pernickým /Praha/ pokračuje,ale se zmenšenou intenzitou.--Dr.Jiří Mikulka poděkoval za svázané ročníky "Kan.Listů", které byly darovány Moravskému zemskému muzeu na Kobližné ul. a sdělil nám,že prostřednictvím Jaroslava Chlandy z Olomouce se dostala do téhož muzea v Brně uniforma,fotografie a některé další doklady plk.gšt. Fr. Bogataje.--Do Brna často zajíždí Jan Vavrda z Chvalatic u Znojma.--Zajímavé bylo setkání vydavatele t.l.s parašutisty Řezníčkem a Trpíkem. První žije v Kunčicích pod Ondřejníkem,druhý v Rožnově pod Radhoštěm.Oba se těší dobrému zdraví a píší paměti.--L. Moravec,důchodce z Chrudimě,nám poslal delší článek s nadpisem "Opět heydrichiáda-tentokrát z jiného úhlu viděná", který navazuje na para stránku v č.3/93 "Kanadských Listů". Vyznačil v článku některé odstavce,které možno vynechat a ty snad můžeme samostatně předložit k úvaze našim čtenářům;celý článek však přineseme beze změn příště.. K otázce,zda se v Pardubicích vědělo o záp.parašutistech:"Pamatuji se,jak jsem několik dní po atentátu přišel do hodiny klavíru a našel svého učitele velmi rozrušeného. Ve své dětské naivitě jsem ho utěšoval v tom smyslu,že v Pardubicích nám nebezpečí nehrozí,kdeže by se tu vzali parašutisté. Dodnes vidím,jak se zachmuřil a šeptem prohodil:"To se mýlíš!" /Konec citátu./ Kolik lidí o Aldrédu Bartošovi psalo,tolik různých názorů na jeho tzv"neopatrnost" bylo; pro některé to ale byl hrdina,jehož výsadek sehrál v kritické době roli velmi významnou.

Clay–Eva

V souvislosti s připomínkou 50. výročí atentátu na Heydricha se objevilo několik publikací s tematikou československých desantů za druhé světové války z V. Británie a později z Itálie. Celých 44 let si počkalo na své opětovné vydání zpracování osudů zpravodajské skupiny Clay, která seskočila v dubnu 1944 nedaleko Zlína.

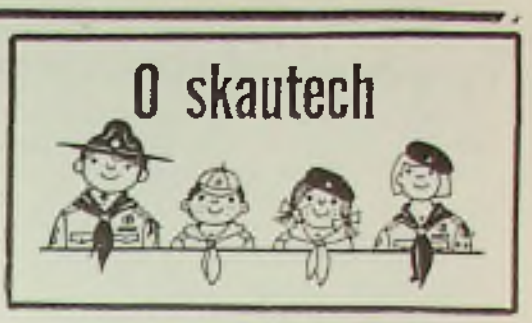
Všichni tři parašutisté – velitel čet. Antonín Bartoš, telegrafista čet. Čestmír Šikola a šifrant čet. Jiří Štokman – válku šťastně přežili a mohli o ročním působení jednoho z nejúspěšnějších čs. desantů podat vzrušující svědectví. Pod názvem *Clay–Eva volá Londýn* se objevuje už v roce 1946 a v následujících dvou letech vychází ještě dvakrát. Publikace vznikla na základě vyprávění i přímých dokumentů velitele skupiny A. Bartoše, které zpracoval R. Kunc. Osudy Clay-Evy se staly okamžitě nejvyhledávanější odbojovou literaturou.

I když byla po únoru 1948 tato kniha vyřazena ze všech knihoven, nepřestávala být žádanou a vyhledávanou. A to natolik i mezi exulanty, že v roce 1977 vyšlo v USA její čtvrté vydání. **Teď tedy přichází Melantrich s pátým vydáním, doplněným mimo jiné i o poúnorové dramatické osudy všech tří protagonistů.** Bartoš a Štokman odešli po roce 1948 do emigrace, Šikola zůstal v Československu, ale na základě provokace StB byl v roce 1949 odsouzen na dva a půl roku těžkého žaláře. Nezákonný trest si musel v plném rozsahu odpykat. Své rehabilitace se dočkal až po listopadu 1989. Spolu s Bartošem a dalšími parašutisty byli v roce 1990 přijati prezidentem Havlem. Naplnila se tak slova velitele paraskupiny Clay, který napsal v roce 1977 v dopise svému kamarádovi, parašutistovi F. Trpíkovi: *„...Moje celá politika je – chci domů, ale ne humnama, ani prosit ne. Chci domů hlavní třídou a být pozdraven! To je moje politika a při tom zůstanu..."*

Skupina Clay s vysílačkou Eva byla jedním z 33 desantů vyslaných do Československa a svůj úkol splnila beze zbytku. Měla minimální ztráty na životech a dokázala vytvořit zpravodajskou a vojenskou organizaci od Břeclavi k Ostravě. Přitom udržela radiotelegrafní spojení celý rok, odeslala 800 depeší a přijala tři stovky zpráv. Některé jeji informace pro Londýn měly mimořádný význam, například o výrobě německých zbraňových systémů V 1 a V 2.

Veškerá činnost výsadků Clay nebyla myslitelná bez napojení na domácí příslušníky odboje. Č. Šikola to v závěru publikace postihl těmito řádky: *„Velká zásluha náleží všem našim spolupracovníkům ve vlasti. Slovy se vůbec nedají vyjádřit zvláště díky těm, kteří přes odstrašující vystřílení celých rodin byli ochotni přechovávat parašutisty. Pro ně platí slovo vlastence v nejkrásnějším smyslu toho slova, protože v osvobozovacím boji byli ochotni obětovat sami sebe i riskovat životy svých drahých. Budeme si vždy pokládat za čest, že takoví lidé s námi pracovali. Můžeme dnes s klidným svědomím dosvědčit, aniž bychom papírali nesporně zásluhy svých velkých spojenců, že Československá republika byla osvobozena především československým lidem, jeho bojem, utrpením a obětmi. Strasti v koncentračních táborech byly větší než válečné útrapy vojáků a umírání v rukou gestapa bolestnější než smrt na frontě, a přece to naše lidi neodstrašilo."*

Knihu Clay-Eva volá Londýn doplňuje již v roce 1990 redakci Týdeník Kroměřížska vydaná publikace J. Puspišila a Č. Šikoly *Radista skupiny Clay–Eva vzpomíná*. Jsou v ní postřehy radisty skupiny z prostředí, v němž velitel desantu A. Bartoš nemohl z různých důvodů být nebo je znal zprostředkovaně. Objevné jsou i pasáže z pobytu Č. Šikoly v Anglii. V novém úhlu je prezentován pohled na zbraně zbraně pro případ povstání i otázka konfidentů. (akš)

K nedávnému setkání účastníků Mezinárodního Jamboree míru 1947 ve Francii nám br.Milota Fandelik z Hradce poslal tyto řádky:"Bylo to neuvěřitelné..Volali mě telefonem z Ústředí Junáka v Praze,co se děje v Hradci Králové. Prý pořádáme Mezinárodní skautské Jamboree a oni o tom neví. Ta sestra nevěděla,že je to pouze setkání po téměř polovině století účastníků toho prvého poválečného světového Jamboree Míru ve Francii v r.1947. Došlo k tomu na podnět br.Akely/Švábenského/ z Brna a za pomoci střediska HK-Kukleny a to proto,aby nemusela celá hradecká skautská kapela,která na Jamboree způsobila senzaci, jezdit nyní do Brna. Samozřejmě přeživší členové této slavné kapely nemohli na tomto srazu chybět a vyhrávali v přestávkách hlavního programu. Sraz se konal před skautským domovem střediska Kukleny,kde je pro případ deště i vhodný sál v budově A.S.Svojsíka. Na programu v sobotu 28.srpna byl příjezd účastníků,jejich registrace a ubytování;bylo jich přes 100. To vše zajistili a provedli vzorně bratři kuklenského střediska.A to hlavní:vzájemné setkání po tolika letech,vyprávění v kroužcích a pro dobrou náladu vyhrávala naše skautská kapela.A musím říci,že dobře. Po poledni přestávce se v sále klubovny promítaly filmy vypůjčené z archivu Ústř. rady Junáka. Bratři z Kuklen pro případ deště postavili před klubovnou velký stanový "hangár",kde se prodávaly nejen upomínkové maličkosti,pohlednice a odznaky,ale kde bylo k dostání i lehké občerstvení. Osvědčilo se přísloví o schválnosti:protože bylo vše připraveno proti dešti,vůbec nepršelo! Mezi čestnými hosty byl Otec biskup K.Otčenášek,který za mlada i skautoval, místonáčelník pro Lesní školy inž.Brož,praskaut Milota Fanderlik.Vedle nich zasedli hosté ze zahraničí,jako např.Ivan Purman z USA, Mirko Janeček z Kanady,R.Kučera z Holandska a jiní. Není divu,že se v Praze polekali, že pořádáme nějaké mezinárodní Jamboree..! Bylo to krásné setkání a budeme dlouho vzpomínat."

JAMBOREE MÍRU ve Francii v r.1947: první vpravo je ředitel Mez.skautské kanceláře plk.Wilson,vedle něho je starosta čs.skautů mjr.JUDr.Velen Fanderlik./Foto nám zapůjčil Milota Fanderlik./

Z České republiky

Bude se opravovat Obecní dům v Praze. Konkurz vyhrál arch.Gjurič.--V min.čísle jsme přinesli foto pí R.Valigurové ze Želatovic u Přerova.Její matka Rava Mráčková a její otec Jiří Beneš byli vězněni na jaře r.49 v Hradci Králové;Rava ml.se narodila ve vězeňské nemocnici. Otec Jiří Beneš se narodil 3.4. 1923 v Berlíně a byl jako voják odsouzen v červnu 49 k devíti letům za "vojenskou zradu". Z Jáchymova se mu podařil útěk do zahraničí. Rava st.žije ve Šternberku a letos jí bylo 68. Jiří Beneš byl rehabilitován 23.8.90. Kdo má jeho adresu?--Na Pouti pol.vězňů na Svatém Hostýně 4.9. kázali Otec Biskup Otčenáček a P.Huvara. Vzpomínka patřila popraveným a vězněným v době diktatury komunistů.--V hotelu Beskyd v Trojanovicích se 10.7.93 konalo zajímavé "Setkání Strnadlů" u příležitosti 300.výročí příchodu Jana Strnadla na frenštátské paseky a 120.výročí vylodění Strnadlů v Texasu. Organizátorem byl starosta Drahomír Strnadel,který se "přiznal", že v jeho rodokmenu od r.1805 figuruje jistá Magdaléna Janečková. Na sjezd přišlo 200 Strnadlů,z toho 20 z Texasu.--Populární mezi dětmi je kokosová tyčinka FLINT,kterou vyrábějí Pekárny Pardubice.Na 2.místě je tradiční pard.perník a pak"Linecké kokosové zákusky".--I.sjezd rodáků Hoštalovic a Březinky se konal 4.7.;sešli se lidé z celých vých.Čech.--3.7. se v Horní Čermné odbýval"Sjezd Šilarů",z popudu historika a básníka Františka Šilara /sbírky: "Básník a sedlák",102 stran, a "Náš rod",125 stran/. Přišlo na 250 Šilarů,včetně texaských. Podávaly se mj.známé obří čermnské koláče. /Koláčovou "královnou" je pí Emilie Šilarová./--Syndikát novinářů ČR,Pařížská 9,116 30 Praha 1,vydává "Informační Bulletin" Má burzu práce.--15.9. se na Fakultě mezin.vztahů UK uskutečnila serie přednášek o TGM,o Janu Masarykovi a dr.E.Benešovi. Jedním z řečníků byl dr.Ant.Sum,CSc.--Ve velvarském muzeu byly zač.září 2 úspěšné koncerty v rámci cyklu "Ant.Dvořák a náš kraj".--Jezd. skokové závody mládeže se konaly v Mělníku zač.září,pod názvem "Cena Karla IV.".--Pí Olga Havlová,roz.Šplíchalová,oslavila 11. 7.své 60.narozeniny.--Výstava"Političtí vězni uranových dolů 19-48-1968 je příbramském "Muzeu III.odboje",Mariánská 260. Obsahuje přes 400 do nedávna tajných dokumentů z min.vnitra z 50.let.--Rada města Pardubic rozhodla,že každý rok se bude volit"Osobnost města Pardubic". Celodennímu maratonu předsedala primátorka inž.Hana Demlová;členové Rady:náměstkové Linhart,Žítek a Linka, také: V.Bláha, V.Burián,Věra Novotná,M.Petráň,J.Střítezský,J.Škoda a M.Vajrauch.--Doporučujeme moderní hotel Panáček s restaurací ve Val.Meziříčí.--Hradecký biskup Karel Otčenášek byl vězněn v letech 1950-1962. Za mlada býval skautem.--Tisk věnoval pozornost 45.výročí smrti dr.E.Beneše.--V katedrále sv.Víta byla sloužena mše za českého krále Jana Lucemburského.--160.000 Slováků v ČR požádalo formálně o české občanství,hlavně ze smíšených manželství.--Podle K.Kaplana se mohl Jan Masaryk v dubnu 45 stát gen. tajemníkem OSN za předpokladu,že byl ochoten být loutkou SSSR. JM takovou roli odmítl.--V Praze probíhá soudní proces proti kom. agentovi P.Minaříkovi;plánoval explozi v budově Svob.Evropy v Mnichově v 70.letech. Může dostat 25 let.--RFE chce přestěhovat svůj hlavní stan z Mnichova do Prahy, do budovy býv.fed.parlamentu.--List "Chrudimsko"má adresu:Soukenická 154,537 01 Chrudim. Red.je Milan Daniel.--Jožka Husek napsal knihu "Baťovec Jan Trecha",92 stran. Objednávka možná zasláním $5 na adresu:J.Husek, Ševcovská 4055, 760 01 Zlín.--Vyjímečně máme na prodej knihu Jar. Pospíšila "Nesmiřitelní-Hory Hostýnské",246 stran,za $14 přes KL. --Vyšla další 2 dvojčísla obsahem bohatých "Zpráv Klubu přátel pardubicka" za redakce dr.Jiřího Kotyka. Každé číslo má 48 stránek. Objednávky za $5 na:Dr.J.Kotyk,nábř.Závodu Míru 1835, 53002 Pardubice.--"Necenzurované Noviny" mají adresu: Senovážné nám.2, 110 00 Praha 1. V Brně:Slovákova 8,602 00 Brno. List vychází 2x za měsíc.--Populární v Plzni je Otec biskup Frant.Radkovský.--Kameny Pohří vystavovali v Okr.Muzeu v Lounech. Populární byl také archeologický Skanzen v Březně u Postoloprt. V r.92 měli v Lounech výstavu "Vzpomínka na Emila Holuba",ve spolupráci s Holicemi a Prahou.--Jožka Husek vydal sbírku svých básní"Navždy mi buče znít",64 stran. Adresa výše.--Nové vydání knížky "Byly jsme tam taky",o utrpení žen v 50.letech,vyšlo v Orbisu a má 103 strany.--Zajímavý je měsíčník"Homočermenský Zpravodaj".Zájemci mohou psát na:E.Šilarová,561 01 Č.Čermná 266.--Zajímavé knihy má Jiří Hora,Nám.TGM 1, 547 01 Náchod,tel.216 94.--Prez.V.Havel navštívil několik dětských táborů v Posázaví. Jel tam salonním vlakem TGM z r.37.--Hygienici uzavřeli Skalní pramen v K.Varech. Ostatních 11 pramenů je bez závad.--Proč se organizují volyňští Češi?Odpověď zájemcům dá Rosta Hlaváček,Javorová 361, 360 17 Karlovy Vary.--Plánčkovi v Ráji u Zábřehu oslavili zlatou svadbu a paní domu měla 70.Gratulujem! --Tejnských byli v Itálii.

Tato 18-ti členná dechová hudba "BRNĚNKA" je ochotná zahrát krajanům kdekoliv ve světě za cestovné,ubytování a stravu. Zájemci mohou psát na adresu:Kapelník Jan Jílek, 789 75 Brníčko 75, Czech Republic.

Herbalista Fr. Čanda z Jelenice u Mělníka, se svou paní a rodinnou Biblí. Nedávno si otevřel "ordinaci" v býv. Jiráskově vile na Bulharské ul.v Pardubicích. Rod pochází z Voříkova,obec Dublovská,okres Sedlčany. z domu č. 18,od L.P. 1777.

Parlament postavil režim komunistů mimo zákon

P r a h a (iv) - Zákon o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu včera schválil parlament.

Proti přijetí zákona vystoupili představitelé Levého bloku s argumenty, že tato norma porušuje lidská práva, zavádí princip kolektivní viny. Zástupci republikánů nezískali podporu pro své zpřísňující návrhy. Podle nich by např. měli odejít z politických funkcí všichni bývalí členové nejen komunistické, ale i socialistické a lidové strany. Republikáni zároveň navrhovali, aby tyto strany bývalé Národní fronty byly postaveny mimo zákon.

Podle přijatého zákona bude pozastavena promlčecí lhůta trestných činů spáchaných v období 1948-89. Vláda získala přijetím zákona zplnomocnění odškodnit oběti bývalého režimu.

Zákon nepodpořil žádný z poslanců za Levý blok, část příslušníků HSD-SMS a někteří jedinci z LSU. Pro zákon hlasovalo 129 poslanců, proti bylo 34, tři poslanci se zdrželi hlasování a čtyři nehlasovali.

"MF-D", 10.9.93.

Sto jedenáct knedlíků

VIZOVICE (dn) — *Ve čtvrtek Velká cena Vizovic v pojídání švestkových knedlíků zvítězil František Pohorský (47) z Těšnovic na Zlínsku, který jich spořádal 111. Ačkoliv se vítěz zúčastnil soutěže už několikrát a s výjimkou jedné všechny vyhrál, nezopakoval tentokrát svůj loňský rekord 155 knedlíků. Jak jedlík uvedl, na tuto soutěž se nijak nepřipravuje — nedrží hladovku a švestkové knedlíky prý do včerejška nejedl, ani nepamatuje. Nemá mu je kdo vařit — pan Pohorský je rozvedený. Vítěz byl po jídle o čtyři kilogramy těžší a vážil 104 kg. Švestkové knedlíky včera ve Vizovicích připravovaly čtyři kuchařky a celkem jich uvařily 2 200. Jeden vážil slabé tři deka. Tradiční soutěž v rámci tridenního Trnkobraní uváděli Helena a Jiří Růžičkovi. Ti ovšem v rámci soutěže knedlíky neochutnávali...*

Členové slavné rodiny jsou stále třídními nepřáteli bez občanských práv

Petrof bojuje s mrtvým broukem

V roce 1864 založil první z rodiny Petrofů továrnu na výrobu pian v Hradci Králové. V roce 1892 se stal pradědeček ing. Jana Petrofa, dnešního obchodního náměstka stále státního podniku Petrof, už dvorním dodavatelem pro císařský dvůr. V roce 1908 byla firma Petrof veřejně obchodní společenství, kde byla prokuristkou prababička. Firma přežila obě světové války, ale nepřežila únor v roce 1948, po kterém byla znárodněna. Rodině Petrofů bylo znárodněno všechno — movitosti, nemovitosti, duševní vlastnictví a tím i pochopitelně i chráněná regionální značka Petrof.

Podle informací ing. J. Petrofa vypracovala rodina restituční privatizační projekt. Petrofovi vyslyšeli prosbu ředitelů filiálek v Jičíně, České Lípě, Liberci a Moravském Krumlově a požádali o vydání celého státního podniku. Ony čtyři filiálky odebírají totiž ze základního závodu v Hradci Králové součástky a samy o sobě nemohou výrobu komplexně zajistit. Ukázalo se však, že v této podobě je privatizační projekt neprůchodný, takže právní zástupce rodiny JUDr. Novotný podal u okresního soudu v Hradci Králové určující žalobu na vydání jen toho, co rodině Petrofů patřilo v Hradci Králové. Proto se nyní dělá finanční ocenění závodu, protože zatím se ví, že účetní hodnota celého státního podniku je 560 milionů. Při svých restitučních nárocích požaduje rodina Petrofů ocenění nehmotných aktiv, mezi která patří značka Petrof. Ta je prokazatelně od znárodnění majetkem státu, který ji ve svém státním podniku dosud bezplatně 45 let zneužívá. O vyřešení tohoto problému se podle slov ing. J. Petrofa chtějí neustále dohadnout s ministerstvem pro správu národního majetku a jeho privatizaci a ministerstvem průmyslu. Obě ministerstva však zaujala pozici mrtvého brouka a žádné na jakékoli žádosti neodpovídá. Ing. J. Petrof už druhý měsíc marně žádá o slyšení u ministra Skalického, ale bezvýsledně. Jak říká, nechtějí, aby obnovená firma zahajovala novou eru soudem se státem, ale stát, který představují ministerstva, nereaguje, takže asi soud bude muset být. Protože u nás neexistuje oficiální systém oceňování nehmotných aktiv (značky), převzali odborníci systém používaný běžně v zahraničí. Podle něho představuje hodnota značky určité procento z prodejní ceny výrobku. U piana to je 8,75 % a u křídla 10 %. Za dobu trvání státního podniku se vyrobilo těchto hudebních nástrojů téměř 450 000. Cena značky Petrof tak vychází na 1,8 miliardy korun. Ing. J. Petrof však říká, že chtějí jen tolik, aby to kompenzovalo účetní hodnotu závodu v Hradci Králové a žádné další peníze od státu nepožadují ani požadovat nebudou.

Rodinu Petrofů však nepostihl jen rok 1948. Přišel rok 1959 a za prezidentování Novotného docházelo k likvidaci tzv. antagonistických tříd. Pět členů rodiny tehdy dostalo dohromady 20 let vězení. Z nich dosud žijí dva — teta ing. J. Petrofa Milena Petrofová a její švagr Evžen Petrof. Ti dodnes od roku 1990 čekají na obnovu procesu, protože podle stále platného rozsudku jsou třídními nepřáteli, mají zákaz pohybu v okrese Hradec Králové, nemají občanská práva a jejich majetek je stále propadlý státu. Proto rodině Petrofů nelze vydat vilu ani pozemky v Hradci Králové. A to za pár týdnů uplynou 4 roky od listopadu 1989!

RUDOLF CHALOUPKA

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Velkého úspěchu se dočkala nová hra angl.dramatika českého původu T.Stopparda"Arcadia",jež nastudovalo Královské divadlo v Londýně.--Na N.Zélandě má úspěchy Jiří Oumrt z Roztok u Prahy.Má bratra v Blansku.--Božena Kopecká oslavila v Hořicích 20.6. své 83.narozeniny. Žila až do nedávna v Norsku a je rodačka z Roudnice u Hradce Králové.--Přátele kolem Kutné Hory navštívil Pavel Porkert z Adelaide,rodák z Poděbrad.Odešel v r.69.--Novým předsedou Čs.Klubu v Adelaide se stal J.Jiránek.--Předseda soc.dem.strany doma našel kladný poměr k býv.soc.dem.v exilu. Podle úsudku K.Hrubého a J.Loewyho si počíná velmi dobře.--Plk. gšt.Karel Vrdlovec se za ČSOL/Londýn rozloučil s kamarádem Karlem Šebkem.--V Mor. Třebové vyšla pěkná knížka B.Černíka"Jindřich Nermuť-poslanec Vysočiny",130 stran. Omezený počet výtisků má na skladě jeho vdova A.Nermuťová,Leštinka 36,539 56 Vrbatův Kostelec,ČR. Poslanec J.Nermuť žil a zemřel v exilu na Tasmánii /Austrálie/.--Prof.J.Kratochvíl-J.K.Baby vydal loni pěknou knížku "Příhody našich zpěváčků",která je na prodej v knihkupectví Barvič/Novotný na České ul.v Brně. Čistý výtěžek má jít na opravy benedikt.kláštera v Rajhradě.--Jarka a Gustík Nestovi se ozvali z Mackay v Austrálii.Mají tam jaro.--Polínkovi /Švýcary/ byli v Krkonoších.--Standa Schottl /Švédsko/ zavítal do Uh.Hradiště k bratrovi. Oblíbil si "Slovácké Noviny".--Milan Vyhnálek staví na Tasmánii sýrárnu na české sýry.Zaplaví jimi trh v prosinci. Byl na sjezdu Mlékařské školy v Kroměříži.--V.Fryš /Austrálie/ byl v Poděbradech;napsal,že Češi jsou národem švejků a úplatkářů.--Ing.Jan Stránský /Švédsko a Španělsko/doporučuje Dem.Klub,V Holešovičkách 40,180 00 Praha 8/Zd.Pavlík/.

Nezávazný odhad hodnoty vašeho domu, obchodu, živnosti nebo jiné nemovitosti provede diskrétně a zcela zdarma
George (Jiří) Daneš
Family Trust
Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

NAŠI V USA

Red.Jožka Pejskar /Kalifornie/ poslal pozdrav účastníkům sokolského setkání v Oetzu v Rakousku u příležitosti 110.výročí tragické smrti zakladatele Sokola,dr.Miroslava Tyrše.--Hok.hráč Jágr,který v teamu Pittsburku vydělává za rok milion a půl dol.,je z Kladna.--Helen Kinsel žije v Monrovia,CA.--Veřejná knihovna v N.Yorku dostala darem knihy a rukopisy dr.Jána Papánka.--Miloš Halouzka z Laguna Hills,CA.navštívil i letos starou vlast. Nový předseda soc.dem.strany mu věnoval celou hodinu.--Dr.S.Schauhuber,Čechoameričan,přednášel v Pardubicích na téma "Zdravá životospráva v ekologicky náročných podmínkách".Zájemcům poskytl i masáže.--Am.krajan Rostislav Špaček dostal zpátky zámek ve Fulneku,ale s vrácením lesa o rozloze 24 ha má potíže.--Poradcem radnice v Olomouci v otázkách hospodaření se stal americký krajan George Kvidera.--J. Kuncíř /Maine/se přimlouvá za zemské zřízení na Moravě,jak existovalo za I. republiky.--Díky instituci "Bata Junior Achievement" začal na U.v Bloomingtonu studovat Jakub Rosa ze Vsetína. Pobyt potrvá 6 týdnů.--Alexandr Dolinay /Filadelfie/ byl s paní v Halifaxu. Čekají přírůstek.--Fr.Tomáš popsal své dojmy z Prahy po mnoha letech exilu v chicagském "Hlasateli".--Revue "Budování státu" z Brna,podporovaná Čs.nár.radou americkou,má vynikající úroveň.--Ve Washingtonu existuje "Czech and Slovak Service Centre",1511 K St.,NW,Suite 1030, Wasington,DC 20005. Ředitelem je Robert Miller a tel.č.je /202/ 638-5505.--V L. Vegas,NV proběhlo East Europe Expo '93. Zásluhu měla firma INTER-TRADE,2935 E. Broadway,No.204,Tucson,AZ 85716. Tel. /602/795-3690.--54.Moravský Den bude v Chicagu 26.9.--Nina Ingrišová nám slíbila brožurku o cestování jejího zesnulého manžela Eduarda.--Neumannovi ze San Diega,CA. navštívili Liechtenstein.--Rod am.senátora Romana Hrušky pochází od Tábora.--Českou sbírku na U.of Lincoln,NE vede dr.Míla Šašková-Pierce.--V městě Dwight,NE měli 18.7. úspěšný Czech Festival.--267 am.krajanů se obrátilo na vlivného senátora Browna,aby zjistil,co se stalo s kpt.USAF D.Hrdličkou,který byl sestřelen nad Laosem v r.65 a byl spatřen v zajetí ještě v r.85. Mezi propuštěnými POWs nebyl.--Krajané v NY zahájili akci,aby se "zapomenutá"socha Ant.Dvořáka dostala do Stuyvesant parku, v kterém se Mistr často procházel. --Seriál dokumentárních filmů o krajanech v USA a v Kanadě "Lidé,kteří k nám patří"byl promítnut ve Washingtonu. Plánuje se promítnutí filmu"Major Antonín Bartoš".--Na trhu v Praze se prodává kniha"Tam za mořem je Amerika".

Níže uvedená fotografie Eduarda Ingriše je ze sklonku 20.let v Praze, kdy se živil jako dirigent ve Velké Operetě v Praze. Narodil se 11.února 1905 ve Zlonicích u Kladna. Ve zlonickém muzeu je dnes stálá expozice na počest tohoto slavného cestovatele a skladatele. Na rodném domě je umístěna pamětní deska. Eduard Ingriš zemřel 11.ledna 1991 v South Lake Tahoo v Kalifornii. Menší fotografie z roku 1969 zachycuje jeho manželku Ninu s mladým Eduardem Ingrišem,z kterého se stal znamenitý pianista.

Odešel pan arciděkan

"Přeji ti, otče biskupe, aby tě jako svatého Bartoloměje nesvlékli z kůže a abys měl generálního vikáře tak věrného, jako byl svatý Jan Nepomucký," přál počátkem července v zaplněné katedrále sv. Bartoloměje v Plzni novému biskupovi pater Petr Eliáš. Mnozí se tomu přání zasmáli, ale nikdo netušil, že plzeňskému arciděkanu P. ing. Petru Eliášovi zbývá v onu historickou chvíli několik posledních dnů života. Pán jej povolal náhle 18. července.

P. Eliáš se narodil 19. října 1935 v Pardubicích, kde při osvobozování města v posledních hodinách války přišel o otce. Bolestnou ztrátu se jemu a jeho čtyřem bratrům snažila nahradit svou láskou maminka. Všech pět chlapců vychovala v pevné víře a všichni také vystudovali vysokou školu. Petr se stal inženýrem chemie na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze.

Do západočeské metropole se dostal velkou oklikou - přes jižní polokouli. V roce 1964 emigroval, vystudoval v Římě teologii a v roce 1971 byl vysvěcen na kněze. Dva roky působil mezi krajany ve Švýcarsku a sedmnáct let jako misionář v Austrálii. Do vlasti se vrátil v roce 1990 a sloužil u sv. Antonína v Praze - Holešovicích a poté u sv. Bartoloměje v Plzni.

"Počítali jsme s otcem Petrem při stavbě diecéze, ale Bůh s ním měl plány jiné. Chtěl jej mít pro sebe. Protože smrt je akt Boží lásky," řekl 24. července při rozloučení se zesnulým na mši svaté v plzeňské katedrále biskup František Radkovský. Týž den byly převezeny tělesné ostatky otce Eliáše do Liberce a uloženy do hrobu, kde vyčkají dne vzkříšení. JOu

---

Příjde muž na policii a žádá o povolení nosit zbraň. Ptají se ho: "Na co potřebujete zbraň? Máte hodně nepřátel?" "Velmi mnoho. Mám seznamovací kancelář."

Pěkná a přitažlivá žena si při rozvodu stěžuje: "Musíte nás rozvést. Nemohu to již déle vydržet. Manžel se mnou zachází jako se psem."
"To musíte spávat na dvoře v boudě a nebo co?" ptá se soudce.
"To ne, ale chce, abych mu byla věrná."

"Trnky-Brnky",P.O.Box 55, 763 12 Vizovice.

Josef Machek /nar.22.11.1920 v Olomouci/ je jeden z nejznámějších poválečných sokolských pracovníků. Žil v Montevideu do r.68,kdy přestěhoval do Los Angeles,CA. Náš občanek z 5.května 1993 jej sachycuje jako prapordíka ze vídně. Píše knihu o svém zajímavém životě.